

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 734/2013

2013 m. liepos 22 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 109 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) atsižvelgiant į išsamų valstybės pagalbos taisyklių modernizavimą siekiant padėti įgyvendinti ekonomikos augimo strategiją „Europa 2020“⁽¹⁾ ir konsoliduoti biudžetą, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 107 straipsnis visoje Sąjungoje turėtų būti taikomas veiksmingai ir vienodai. Reglamentu (EB) Nr. 659/1999⁽²⁾ buvo kodifikuota ir įtvirtinta ankstesnė Komisijos praktika siekiant didinti teisinį tikrumą ir padėti plėtoti valstybės pagalbos politiką skaidrioje aplinkoje. Tačiau atsižvelgiant į jį taikant sukauptą patirtį ir naujausius pokyčius, pavyzdžiui, Sąjungos plėtrą ir ekonomikos ir finansų krizę, tam tikri Reglamento (EB) Nr. 659/1999 aspektai turėtų būti iš dalies pakeisti, kad Komisija galėtų dirbti veiksmingiau;
- (2) siekiant įvertinti valstybės pagalbos, apie kurią pranešta, arba neteisėtos valstybės pagalbos suderinamumą su vidaus rinka (šio vertinimo atžvilgiu Komisija turi išimtinę kompetenciją pagal SESV 108 straipsnį), tikslinga užtikrinti, kad Komisija turėtų teisę valstybės pagalbos taisyklių vykdymo užtikrinimo tikslais prašyti bet kurios valstybės narės, įmonės ar įmonių asociacijos pateikti visą būtiną rinkos informaciją, kai ji turi abejonių dėl

atitinkamos priemonės suderinamumo su Sąjungos taisyklėmis ir todėl yra pradėjusi formalaus tyrimo procesą. Visų pirma Komisija turėtų pasinaudoti šia teise tais atvejais, kai paaiškėja, kad reikia atlikti sudėtingą vertinimą iš esmės. Spręsdama, ar pasinaudoti šia teise, Komisija turėtų deramai atsižvelgti į pirminio tyrimo trukmę;

- (3) siekiant įvertinti pagalbos priemonės suderinamumą pradėjus formalaus tyrimo procesą, visų pirma susijusį su techniškai sudėtingais atvejais, kurie turi būti vertinami iš esmės, Komisija turėtų turėti galimybę paprastu prašymu arba sprendimu reikalauti bet kurios valstybės narės, įmonės ar įmonių asociacijos pateikti visą rinkos informaciją, būtiną vertinimui atlikti, jei atitinkamos valstybės narės pirminio tyrimo metu pateiktos informacijos nepakanka, deramai atsižvelgiant į proporcingumo principą, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių atžvilgiu;
- (4) atsižvelgiant į ypatingus pagalbos gavėjų ir atitinkamos valstybės narės santykius, Komisija turėtų turėti galimybę prašyti informacijos iš pagalbos gavėjo tik gavusi atitinkamos valstybės narės sutikimą. Pagalbos pagal atitinkamą pagalbos priemonę gavėjo informacijos suteikimas nesudaro teisinio pagrindo Komisijos ir atitinkamo pagalbos gavėjo dvišalėms deryboms;
- (5) Komisija turėtų atrinkti prašymų pateikti informaciją adresatus pagal objektyvius kriterijus, kurie nustatomi atsižvelgiant į konkretų atvejį, kartu užtikrindama, kad kai prašymas pateikiamas įmonių imčiai ar įmonių asociacijoms kiekvienos kategorijos respondentų imtis būtų reprezentatyvi. Prašomą pateikti informaciją turėtų sudaryti visų pirma faktiniai bendrovės bei rinkos duomenys ir faktais pagrįsta rinkos veikimo analizė;
- (6) Komisija, kaip procedūros iniciatorė, turėtų būti atsakinga tiek už valstybių narių, įmonių ar įmonių asociacijų informacijos perdavimą, tiek už atskleistinos informacijos tariamo konfidencialumo tikrinimą;

⁽¹⁾ 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatas „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“, KOM(2010) 2020 galutinis.

⁽²⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

- (7) Komisija turėtų turėti galimybę užtikrinti atitinkamai bet kuriai įmonei ar įmonių asociacijai skirto jos prašymo pateikti informaciją vykdymą skiriant proporcingas vienkartinės ir periodines baudas. Nustatydamas vienkartinių ir periodinių baudų dydį Komisija turėtų deramai atsižvelgti į proporcingumo ir tinkamumo principus, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių atžvilgiu. Šalių, kurių prašoma pateikti informaciją, teisės turėtų būti užtikrintos suteikiant joms galimybę pareikšti savo nuomonę prieš sprendimo skirti vienkartinės ar periodines baudas priėmimą. Pagal SESV 261 straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turėtų turėti neribotą jurisdikciją tokių vienkartinių ir periodinių baudų atžvilgiu;
- (8) deramai atsižvelgdama į proporcingumo ir tinkamumo principus, Komisija turėtų galėti sumažinti periodinių baudų dydį arba visiškai nuo jų atleisti, kai prašymų adresatai pateikia prašomą informaciją, nors ir pasibaigus terminui;
- (9) vienkartinės ir periodinės baudos neskiriamos valstybėms narėms, kadangi jos privalo lojaliai bendradarbiauti su Komisija pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 4 straipsnį ir pateikti Komisijai visą reikiamą informaciją, kad ji galėtų atlikti Reglamente (EB) Nr. 659/1999 nustatytas pareigas;
- (10) siekiant užtikrinti atitinkamos valstybės narės teises į gynybą, jai turėtų būti pateiktos kitoms valstybėms narėms, įmonėms ar įmonių asociacijoms išsiųstų prašymų pateikti informaciją kopijos ir ji turėtų turėti galimybę pateikti savo pastabas apie gautas pastabas. Be to, jai turėtų būti pranešti prašomų įmonių ir įmonių asociacijų pavadinimai, jei šie subjektai nėra pareiškę teisėto intereso, kad jų tapatybė būtų saugoma;
- (11) Komisija turėtų deramai atsižvelgti į teisėtus įmonių interesus apsaugoti savo verslo paslaptis. Ji neturėtų turėti galimybės sprendime nurodyti respondentų pateiktos konfidencialios informacijos, kurios neįmanoma apibendrinti arba kitaip padaryti anonimiškos, nebent prieš tai ji būtų gavusi respondento sutikimą, kad ta informacija būtų atskleista atitinkamai valstybei narei;
- (12) tais atvejais, kai manoma, kad informacijai, kuri pažymėta kaip konfidenciali, nėra taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, tikslinga nustatyti mechanizmą, kuriuo naudodamasi Komisija galėtų nuspręsti dėl galimo tokios informacijos atskleidimo masto. Tokiuose sprendimuose atmesti pareiškimą, kad informacija yra konfidenciali, turėtų būti nurodytas laikotarpis, kuriam pasibaigus informacija bus atskleista, kad respondentas galėtų pasinaudoti galima teismine apsauga, įskaitant bet kurią laikinąją priemonę;
- (13) Komisija turėtų galėti savo iniciatyva tirti iš bet kurio šaltinio gautą informaciją apie neteisėtą pagalbą, kad užtikrintų SESV 108 straipsnio, visų pirma įpareigojimo pranešti ir sustabdymo sąlygos, nustatytų SESV 108 straipsnio 3 dalyje, laikymąsi, ir vertinti pagalbos suderinamumą su vidaus rinka. Todėl skundai yra svarbus informacijos šaltinis siekiant nustatyti Sąjungos taisyklių dėl valstybės pagalbos pažeidimus;
- (14) siekiant gerinti Komisijai teikiamų skundų kokybę ir kartu didinti skaidrumą bei teisinį tikrumą, tikslinga nustatyti sąlygas, kurias skundas turėtų atitikti, kad Komisija gautų informacijos apie įtariamą neteisėtą pagalbą ir pradėtų pirminį tikrinimą. Pateikti skundai, kurie neatitinka tų sąlygų, turėtų būti tvarkomi kaip bendra rinkos informacija ir dėl jų nebūtina turėtų būti pradėti *ex officio* tyrimai;
- (15) skundo pateikėjų turėtų būti reikalaujama įrodyti, kad jie yra suinteresuotosios šalys, kaip apibrėžta SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir Reglamente (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte. Jų taip pat turėtų būti reikalaujama tam tikrą informaciją pateikti tokia forma, kurią Komisija turėtų būti įgaliota nustatyti įgyvendinimo nuostatoje. Kad galimi skundų pateikėjai neprarastų motyvacijos teikti skundus, ta įgyvendinimo nuostata turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad suinteresuotosioms šalims keliami reikalavimai dėl skundo teikimo neturėtų būti apsunkinantys;
- (16) siekiant teisinio tikrumo tikslinga nustatyti vienkartinių ir periodinių baudų skyrimo ir mokėjimo užtikrinimo senaties terminus;

(17) siekiant užtikrinti, kad panašias problemas visoje vidaus rinkoje Komisija spręstų nuosekliai, tikslinga papildyti esamus Komisijos įgaliojimus nustatant konkretų teisinį pagrindą ekonomikos sektorių arba tam tikrų pagalbos priemonių keliose valstybėse narėse tyrimams pradėti. Siekiant laikytis proporcingumo principo ir atsižvelgiant į didelę administracinę našta, kuri atsiranda dėl tokių tyrimų, sektoriaus tyrimai turėtų būti atliekami tik tuo atveju, kai remiantis turima informacija galima pagrįstai įtarti, kad konkrečiame sektoriuje taikomos valstybės pagalbos priemonės galėtų iš esmės apriboti arba iškreipti konkurenciją vidaus rinkoje keliose valstybėse narėse arba kad konkrečiame sektoriuje taikomos pagalbos priemonės keliose valstybėse narėse yra nesuderinamos arba yra nebesuderinamos su vidaus rinka. Tokie tyrimai padėtų Komisijai veiksmingai ir skaidriai spręsti horizontaliąsias valstybės pagalbos problemas ir susidaryti *ex ante* nuomonę apie atitinkamą sektorių;

(18) siekiant, kad valstybės pagalbos taisyklės būtų taikomos nuosekliai, turi būti nustatyta valstybių narių teismų ir Komisijos bendradarbiavimo tvarka. Toks bendradarbiavimas yra aktualus visiems valstybių narių teismams, kurie taiko SESV 107 straipsnio 1 dalį ir 108 straipsnį. Visų pirma, nacionaliniai teismai turėtų turėti galimybę prašyti Komisijos informacijos ar nuomonės valstybės pagalbos taisyklių taikymo klausimais. Komisija taip pat turėtų turėti galimybę pateikti rašytines ar žodines pastabas teismams, kurių prašoma taikyti SESV 107 straipsnio 1 dalį ar 108 straipsnį. Padėdama nacionaliniams teismams šiuo atžvilgiu, Komisija turėtų veikti vadovaudamasi savo pareiga ginti viešąjį interesą;

(19) tomis Komisijos pastabomis ir nuomonėmis turėtų būti nedaromas poveikis SESV 267 straipsniui ir jos nacionaliniams teismams neturėtų būti teisiškai privalomos. Jos turėtų būti teikiamos remiantis nacionalinėmis procedūrinėmis taisyklėmis ir praktika, be kita ko, susijusia su šalių teisių užtikrinimu, visapusiškai gerbiant nacionalinių teismų nepriklausomumą. Pastabas savo iniciatyva Komisija turėtų teikti tik tais atvejais, kurie yra svarbūs siekiant nuosekliai taikyti SESV 107 straipsnio 1 dalį arba 108 straipsnį, visų pirma atvejais, kurie yra svarbūs, kad būtų užtikrintas Sąjungos valstybės pagalbos srities teismų praktikos vykdymas ar tolesnis plėtojimas;

(20) siekiant skaidrumo ir teisinio tikrumo, informacija apie Komisijos sprendimus turėtų būti skelbiama viešai. Todėl tikslinga skelbti sprendimus skirti vienkartinės ar periodinės baudas, atsižvelgiant į tai, kad jais daromas poveikis atitinkamų šaltinių interesams. Skelbdama savo sprendimus, Komisija turėtų laikytis profesinės paslapties, įskaitant visos konfidencialios informacijos ir asmens duomenų apsaugos, taisyklių pagal SESV 339 straipsnį;

(21) glaudžiai bendradarbiaudama su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu, Komisija turėtų turėti galimybę priimti įgyvendinimo nuostatas, kuriomis nustatomos išsamios skundų, teikiamų pagal Reglamentą (EB) Nr. 659/1999, formos, turinio ir kitų kriterijų taisyklės;

(22) todėl Reglamentas (EB) Nr. 659/1999 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 659/1999 iš dalies keičiamas taip:

1) reglamento pavadinimas pakeičiamas taip:

„1999 M. KOVO 22 D. TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 659/1999, NUSTATANTIS IŠSAMIAS SUTARTIES DĖL EUROPOS SAJUNGOS VEIKIMO 108 STRAIPSNIO TAIKYMO TAISYKLES“;

2) 5 straipsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„Pranešancijai valstybei narei skirtas prašymas pateikti informaciją“;

3) įterpiami šie straipsniai:

„6a straipsnis

Kitiems šaltiniams skirtas prašymas pateikti informaciją

1. Pradėjusi 6 straipsnyje nustatytą formalus tyrimo procesą, visų pirma susijusį su techniškai sudėtingais atvejais, kurie turi būti vertinami iš esmės, jei pirminio tyrimo metu atitinkamos valstybės narės pateiktos informacijos nepakanka, Komisija gali prašyti bet kurios kitos valstybės narės, įmonės ar įmonių asociacijos pateikti visą rinkos informaciją, būtiną, kad Komisija galėtų įvertinti nagrinėjamą priemonę, deramai atsižvelgiant į proporcingumo principą, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių atžvilgiu.

2. Komisija gali prašyti pateikti informaciją tik šiais atvejais:

- a) jei ji skirta tik formalių tyrimų procesams, kurie, kaip nustatė Komisija, iki tol buvo neefektyvūs, ir
- b) kai tai susiję su pagalbos gavėjais, jei atitinkama valstybė narė sutinka su prašymu.

3. Įmonės ar įmonių asociacijos, teikiančios informaciją gavus Komisijos prašymą pateikti rinkos informaciją pagal 6 ir 7 dalis, savo atsakymą pateikia vienu metu Komisijai ir atitinkamai valstybei narei, jei pateiktuose dokumentuose nėra tos valstybės narės atžvilgiu konfidencialios informacijos.

Komisija valdo ir stebi tarp atitinkamų valstybių narių, įmonių ar įmonių asociacijų atliekamą informacijos perdavimą ir tikrina tariamą perduodamos informacijos konfidencialumą.

4. Komisija prašo pateikti tik atitinkamos valstybės narės, įmonės ar įmonių asociacijos turimą informaciją pateikdama prašymą.

5. Gavusios paprastą prašymą, valstybės narės informaciją pateikia per Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris paprastai turėtų būti ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Jei valstybė narė nepateikia prašomos informacijos per tą laikotarpį arba pateikia neišsamią informaciją, Komisija nusiūnčia priminimą.

6. Komisija gali paprastu prašymu prašyti įmonės ar įmonių asociacijos pateikti informaciją. Jei įmonei ar įmonių asociacijai Komisija siūnčia paprastą prašymą pateikti informaciją, ji nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, taip pat kokios informacijos reikia, ir nustato proporcingą laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta. Ji taip pat daro nuorodą į 6b straipsnio 1 dalyje numatytas baudas už neteisingos arba klaidinančios informacijos pateikimą.

7. Komisija gali sprendimu prašyti įmonės ar įmonių asociacijos pateikti informaciją. Jei Komisija sprendimu prašo įmonės ar įmonių asociacijos pateikti informaciją, ji nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, taip pat kokios

informacijos reikia, ir nustato proporcingą laikotarpį, per kurį informacija turi būti pateikta. Ji taip pat nurodo atitinkamai 6b straipsnio 1 dalyje numatytas vienkartinės baudas ir nurodo arba skiria 6b straipsnio 2 dalyje numatytas periodines baudas. Be to, ji nurodo, kad įmonė ar įmonių asociacija turi teisę prašyti, kad sprendimą peržiūrėtų Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

8. Pateikdama prašymą pagal 1 arba 6 dalį arba priimdama sprendimą pagal 7 dalį, Komisija taip pat tuo pačiu metu atitinkamai valstybei narei pateikia jo kopiją. Komisija nurodo kriterijus, kuriuos taikydama ji atrinko prašymo pateikti informaciją ar sprendimo gavėjus.

9. Įmonių savininkai arba jų atstovai, o juridinių asmenų, bendrovių, firmų ar asociacijų, neturinčių teisinio subjektiškumo, atveju – asmenys, įgalioti jiems atstovauti įstatymais ar įstatais, jų vardu pateikia prašomą ar reikalaujamą informaciją. Tinkamai įgalioti asmenys gali pateikti informaciją savo klientų vardu. Pastariesiems vis dėlto tenka visa atsakomybė už neteisingos, neišsamos ar klaidinančios informacijos pateikimą.

6b straipsnis

Vienkartinės ir periodinės baudos

1. Jei būtina ir proporcinga, Komisija įmonėms ar įmonių asociacijoms gali sprendimu skirti vienkartinės baudas, neviršijančias 1 % jų praėjusių finansinių metų bendros apyvartos, jeigu jos tyčia ar dėl didelio neatsargumo:

- a) atsakydamos į prašymą, pateiktą pagal 6a straipsnio 6 dalį, pateikia neteisingą arba klaidinančią informaciją;
- b) vykdydamos sprendimą, priimtą pagal 6a straipsnio 7 dalį, pateikia neteisingą, neišsamią ar klaidinančią informaciją arba nepateikia informacijos per nustatytą laikotarpį.

2. Komisija įmonėms ar įmonių asociacijoms gali sprendimu skirti periodines baudas, jeigu įmonė ar įmonių asociacija nepateikia išsamos ir teisingos informacijos, kaip prašo Komisija pagal 6a straipsnio 7 dalį priimtu sprendimu.

Periodinės baudos neviršija 5 % atitinkamos įmonės ar asociacijos praėjusių finansinių metų vidutinės dienos apyvartos už kiekvieną pavėluotą darbo dieną ir yra skaičiuojamos nuo sprendime nustatytos dienos tol, kol ji nepateikia išsamios ir teisingos informacijos, kurios prašė ar reikalavo Komisija.

3. Nustatant vienkartinės ar periodinės baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, deramai atsižvelgiant į proporcingumo ir tinkamumo principus, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių atžvilgiu.

4. Jeigu įmonės ar įmonių asociacijos įvykdė įpareigojimą, kurio vykdymui užtikrinti buvo skirta periodinė bausmė, Komisija gali sumažinti galutinę periodinę bausmę, palyginti su bausme, kuri būtų nustatyta pagal pirmąjį sprendimą skirti periodines bausmas. Komisija taip pat gali atleisti nuo periodinės baudos.

5. Prieš priimdama sprendimą pagal 1 ar 2 dalį, Komisija nustato galutinį dviejų savaitių terminą, iki kurio iš atitinkamų įmonių ar įmonių asociacijų turi gauti trūkstamą rinkos informaciją, ir taip pat suteikia joms galimybę pareikšti savo nuomonę.

6. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją, kaip apibrėžta SESV 261 straipsnyje, peržiūrėti Komisijos skirtas vienkartinės ar periodines bausmas. Jis gali panaikinti, sumažinti arba padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę bausmę.“;

4) 7 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„8. Prieš priimdama sprendimą pagal 2–5 dalis, Komisija atitinkamai valstybei narei suteikia galimybę per tam tikrą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo, pareikšti savo nuomonę dėl informacijos, kurią gavo Komisija ir kuri atitinkamai valstybei narei suteikta pagal 6a straipsnio 3 dalį.

9. Komisija nenaudoja respondentų pateiktos konfidencialios informacijos, kurios neįmanoma apibendrinti arba kitaip padaryti anonimiškos, pagal 2–5 dalis priimamuose sprendimuose, nebent ji būtų gavusi jų sutikimą, kad ta informacija būtų atskleista atitinkamai valstybei narei. Komisija gali priimti pagrįstą sprendimą, apie kurį pranešama atitinkamai įmonei ar įmonių asociacijai ir kuriame nustatoma, kad respondento pateikta informacija, pažymėta kaip konfidenciali, nėra saugoma, ir nurodoma data, po

kurios informacija bus atskleista. Tas laikotarpis negali būti trumpesnis kaip vienas mėnuo.

10. Komisija deramai atsižvelgia į teisėtus įmonių interesus saugoti savo verslo paslaptis ir kitą konfidencialią informaciją. Įmonė ar įmonių asociacija, teikianti informaciją pagal 6a straipsnį ir kuri nėra valstybės pagalbos gavėja pagal nagrinėjamą priemonę, gali prašyti, kad, atsižvelgiant į galimą žalą, jos tapatybė atitinkamai valstybei narei nebūtų atskleista.“;

5) 10 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nedarant poveikio 20 straipsniui, Komisija gali savo iniciatyva patikrinti iš bet kokio šaltinio gautą informaciją apie įtariamą neteisėtą pagalbą.

Komisija nedelsdama išnagrinėja bet kurios suinteresuotosios šalies skundą, pateiktą pagal 20 straipsnio 2 dalį, ir užtikrina, kad atitinkama valstybė narė būtų visapusiškai ir reguliariai informuojama apie pažangą atliekant nagrinėjimą ir jo rezultatus.

2. Prireikus Komisija prašo informacijos iš atitinkamos valstybės narės. 2 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

Pradėjusi formalus tyrimo procesą, Komisija taip pat gali prašyti informacijos iš bet kurios kitos valstybės narės, įmonės ar įmonių asociacijos pagal 6a ir 6b straipsnius, kurie taikomi *mutatis mutandis*.“;

6) po 14 straipsnio įterpiama ši skyriaus antraštė:

„III A SKYRIUS

SENATIES TERMINAI“;

7) 15 straipsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„Pagalbos išieškojimo senaties terminas“;

8) įterpiami šie straipsniai:

„15a straipsnis

Vienkartinųjų ir periodinių baudų skyrimo senaties terminas

1. 6b straipsniu Komisijai suteiktiems įgaliojimams taikomas trejų metų senaties terminas.

2. 1 dalyje nurodytas terminas prasideda 6b straipsnyje nurodyto pažeidimo padarymo dieną. Tačiau tęstinių ar kartotinių pažeidimų atveju laikotarpis prasideda pažeidimo nutraukimo dieną.

3. Jeigu 6b straipsnyje nurodyto pažeidimo tyrimo ar bylos proceso jo atžvilgiu tikslu Komisija imasi kokio nors veiksmo, vienkartinių ar periodinių baudų skyrimo senaties terminas nutraukiamas nuo pranešimo apie tokį veiksmą atitinkamai įmonei arba įmonių asociacijai dienos.

4. Po kiekvieno nutraukimo, senaties terminas pradamas skaičiuoti iš naujo. Tačiau senaties terminas sueina ne vėliau kaip tą dieną, kai baigiasi šešerių metų laikotarpis, per kurį Komisija nepaskiria vienkartinės ar periodinės baudos. Tas laikotarpis pratęsiamas tiek, kiek senaties terminas buvo sustabdytas pagal 5 dalį.

5. Vienkartinių ar periodinių baudų skyrimo senaties terminas sustabdomas tol, kol Komisijos sprendimas nagrinėjamas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

15b straipsnis

Vienkartinių ir periodinių baudų mokėjimo užtikrinimo senaties terminai

1. Komisijos įgaliojimams užtikrinti sprendimų, priimtų pagal 6b straipsnį, vykdymą taikomas penkerių metų senaties terminas.

2. 1 dalyje nurodytas terminas prasideda dieną, kurią pagal 6b straipsnį priimtas sprendimas tampa galutinis.

3. 1 dalyje numatytas senaties terminas yra nutraukiamas:

- a) pranešimu apie sprendimą, kuriuo keičiamas pirminis vienkartinės ar periodinės baudos dydis arba atmetamas prašymas dėl pakeitimo;
- b) bet kuriuo valstybės narės, veikiančios Komisijos prašymu, ar Komisijos veiksmu, skirtu vienkartinės ar periodinės baudos mokėjimui užtikrinti.

4. Po kiekvieno nutraukimo senaties terminas pradamas skaičiuoti iš naujo.

5. 1 dalyje numatytas senaties terminas sustabdomas tol, kol:

- a) tęsiasi respondentui skirtas laikotarpis sumokėti;
- b) mokėjimo užtikrinimas yra sustabdytas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą.“;

9) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Netinkamas pagalbos taikymas

Nedarant poveikio 23 straipsniui, netinkamo pagalbos taikymo atvejais Komisija gali pradėti formalaus tyrimo procesą pagal 4 straipsnio 4 dalį, 6, 6a, 6b, 7, 9 ir 10 straipsniai, 11 straipsnio 1 dalis ir 12–15 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.“;

10) 20 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Bet kuri suinteresuotoji šalis gali pateikti skundą, kad praneštų Komisijai apie įtariamą neteisėtą pagalbą ar įtariamą netinkamą pagalbos taikymą. Tuo tikslu suinteresuotoji šalis tinkamai užpildo formą, kuri nustatyta 27 straipsnyje nurodytoje įgyvendinimo nuostatoje, ir pateikia joje nurodytą būtiną informaciją.

Jeigu Komisija mano, kad suinteresuotoji šalis nesilaiko privalomos skundo formos arba kad suinteresuotosios šalies pateiktais faktais ir teisiniais argumentais nesuteiktas pakankamas pagrindas per *prima facie* nagrinėjimą įrodyti neteisėtos pagalbos buvimo arba netinkamo pagalbos taikymo, ji praneša apie tai suinteresuotajai šaliai ir ragina pateikti pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Jeigu suinteresuotoji šalis nepareiškia savo nuomonės per nustatytą laikotarpį, skundas laikomas atsiimtu. Komisija informuoja atitinkamą valstybę narę, kai skundas laikomas atsiimtu.

Komisija išsiunčia skundo pateikėjui sprendimo, priimto dėl su skundo dalyku susijusios bylos, kopiją.“;

11) po 20 straipsnio įterpiamas šis skyrius:

„VIA SKYRIUS

EKONOMIKOS SEKTORIŲ IR PAGALBOS PRIEMONIŲ TYRIMAI

20a straipsnis

Ekonomikos sektorių ir pagalbos priemonių tyrimai

1. Jei remiantis turima informacija galima pagrįstai įtarti, kad konkrečiame sektoriuje arba pagal konkrečią pagalbos priemonę taikomos valstybės pagalbos priemonės gali iš esmės apriboti arba iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje keliose valstybėse narėse arba kad konkrečiame sektoriuje taikomos pagalbos priemonės keliose valstybėse narėse yra nesuderinamos arba yra nebesuderinamos su vidaus rinka, Komisija gali skirtingose valstybėse narėse atlikti atitinkamo ekonomikos sektoriaus arba atitinkamos pagalbos priemonės taikymo tyrimą. Atlikdama tą tyrimą, Komisija gali paprašyti atitinkamų valstybių narių ir (arba) įmonių arba įmonių asociacijų pateikti informaciją, būtiną SESV 107 ir 108 straipsniams taikyti, deramai atsižvelgdama į proporcingumo principą.

Komisija visuose pagal šį straipsnį siunčiamuose prašymuose pateikti informaciją nurodo tyrimo ir adresatų pasirinkimo priežastis.

Komisija paskelbia ataskaitą apie konkrečių ekonomikos sektorių arba konkrečių pagalbos priemonių skirtingose valstybėse narėse tyrimo rezultatus ir paprašo valstybių narių ir atitinkamų įmonių ar įmonių asociacijų pateikti pastabas.

2. Informacija, gauta atlikus sektorių tyrimus, gali būti naudojama vykdant procedūras pagal šį reglamentą.

3. 5, 6a ir 6b straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.“;

12) po 23 straipsnio įterpiamas šis skyrius:

„VIIA SKYRIUS

BENDRADARBIAVIMAS SU NACIONALINIAIS TEISMAIS

23a straipsnis

Bendradarbiavimas su nacionaliniais teismais

1. Taikydami SESV 107 straipsnio 1 dalį ir 108 straipsnį, valstybių narių teismai gali prašyti Komisijos

perduoti jiems jos turimą informaciją arba pateikti nuomonę valstybės pagalbos taisyklių taikymo klausimais.

2. Kad SESV 107 straipsnio 1 dalis arba 108 straipsnis būtų taikomi nuosekliai, Komisija gali savo iniciatyva raštu pateikti pastabas valstybių narių teismams, kurie atsako už valstybės pagalbos taisyklių taikymą. Atitinkamam teismui leidus, ji taip pat gali pateikti pastabas žodžiu.

Komisija prieš oficialiai pateikdama savo pastabas apie tokį savo ketinimą informuoja atitinkamą valstybę narę.

Išimtinai tam, kad galėtų parengti savo pastabas, Komisija gali paprašyti atitinkamo valstybės narės teismo perduoti jai bet kuriuos atvejui įvertinti būtinus teismo turimus dokumentus.“;

13) 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„25 straipsnis

Sprendimų adresatas

1. Sprendimai, priimti pagal 6a straipsnio 7 dalį ir 6b straipsnio 1 ir 2 dalis bei 7 straipsnio 9 dalį, yra skiriami atitinkamai įmonei ar įmonių asociacijai. Komisija nedelsdama apie sprendimą praneša adresatui ir suteikia jam galimybę nurodyti Komisijai, kokiai informacijai, jo nuomone, turi būti taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį.

2. Visi kiti Komisijos sprendimai, priimti pagal II, III, IV, V ir VII skyrius, yra skiriami atitinkamai valstybei narei. Komisija nedelsdama apie juos praneša atitinkamai valstybei narei ir suteikia jai galimybę nurodyti Komisijai, kokiai informacijai, jos nuomone, turi būti taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį.“;

14) 26 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2a. Pagal 6b straipsnio 1 ir 2 dalis jos priimtus sprendimus Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.“;

15) 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

Igyvendinimo nuostatos

Komisija, veikdama 29 straipsnyje nustatyta tvarka, turi teisę priimti įgyvendinimo nuostatas dėl:

a) pranešimų formos, turinio ir kitų reikalavimų;

b) metinių ataskaitų formos, turinio ir kitų reikalavimų;

c) skundų, teikiamų pagal 10 straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnio 2 dalį, formos, turinio ir kitų reikalavimų;

d) su terminais susijusių reikalavimų ir terminų skaičiavimo, ir

e) palūkanų normos, nurodytos 14 straipsnio 2 dalyje.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. liepos 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

C. ASHTON
